

Veterán

AUTÓ ÉS MOTOR

Pannónia P12 prototípus

Oldtimer Premier

Range Rover

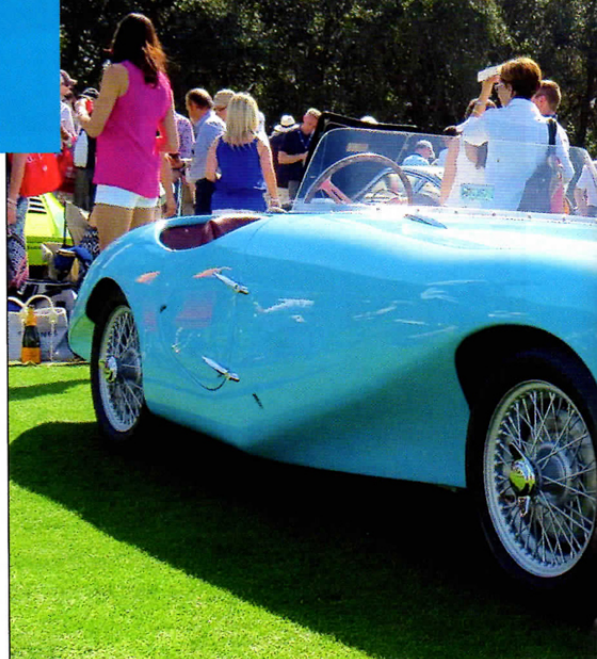
Mercedes-Benz 540K Stromlinie

MINDENT VISZ

Arnott

Alig kilenc Arnott készült, amelyek mindegyikét elsősorban a versenypályán használták

Csak ritkaságokkal

Márciusban Floridában autós szépségversenyt rendeztek. Az esemény egyik sztárja egy különleges brit sportkocsi volt. Az Arnott helyreállítását végző műhely vezetőjével *Négyesi Pál* beszélt.

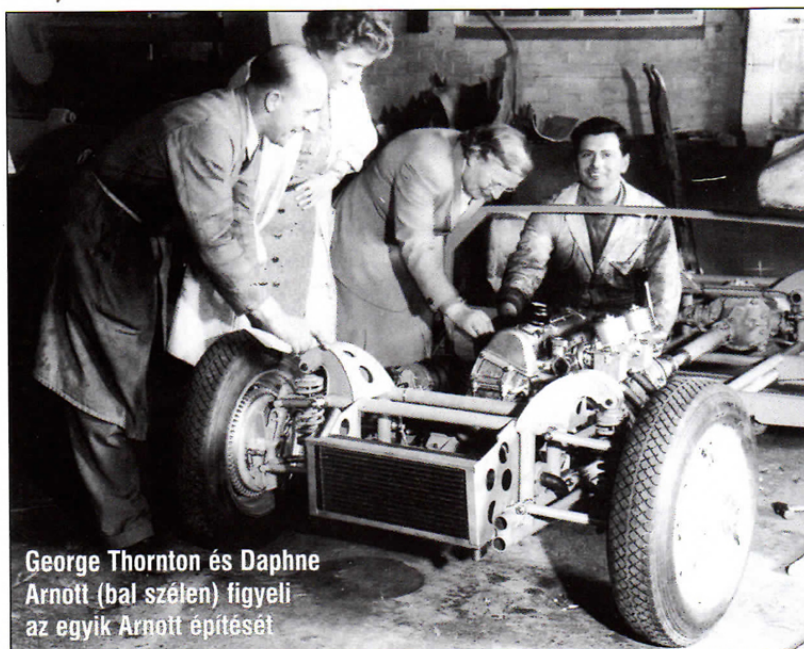
A floridai The Creative Workshop restaurátorcég sok szempontból különleges. A 2001-ben alapított műhelyt egy 1932-ben épült magtárban rendezték be, s számos alkalommal szerepeltek már tévéműsorokban. Ráadásul szívesen fogadnak egyetemi hallgatókat is – már

többször rendeztek restaurátorórákat. A céget alapító és irányító Jason Wenig számára a felújítás több mint hivatás – az interjú során világosan kiderült, hogy egy nagyon jó értelemben vett autórajongóval beszélnek.

A képeken látható világoskék járművet 1956-ban építette Daphne Arnott. A járműtörténelemben ő az egyetlen hölgy, aki nem csupán versenyautót vezetett, de épített is. Ráadásul saját versenyistállót menedzselte! Az 1926-ban született hölgy nagyapja a Werner motorkerékpárgyárat irányította, míg édesapja egy saját tervezésű feltöltővel foglalkozott. Daphne a Brooklands versenypályán nőtt fel, így nem csoda, hogy figyelme már korán a motoros járművek felé fordult. 1948-ban lépett be a családi vállalkozásba, s három évvel később alapította meg az Arnott versenyistállót, amelynek Formula-3 versenyautóit ő tervezte egy munkatársával, George Thorntonnal közösen. Hét év alatt összesen kilenc jármű készült. A csapat 1956-ban még a 24 órás LeMans versenyre is benevezett, de egy műszaki hiba miatt már az edzésen elvérezték. Az Arnott története 1957-ben ért véget.

A LeMans-ra benevezett sport-versenyautóból összesen három készült. A kézműves jelleg miatt a hasonló alváz és karosszéria dacára mindhárom jármű egyedi alkotásnak tekinthető, így Jason Wenig és csapata a korábban restaurált autókra sem támaszkodhatott.

A The Creative Workshop az elmúlt években főleg etceterini jellegű járművek helyreállítására szakosodott. A kifejezést az 1990-es években alkotta egy amerikai autórajongó, Cliff Reuter, s főleg a kisszériás, egyedi olasz sportkocsikra használják. Jasonék azonban kicsit kiterjesztették az értelmezést: „minden olyasmivel foglalkozunk, ami kevésbé ismert, aminek még a nevét is nehéz kitalálni”. Volt már dolguk Deutsch-Bonnet, Connaught, és speciálkarosszériás MG TD versenyautóval.

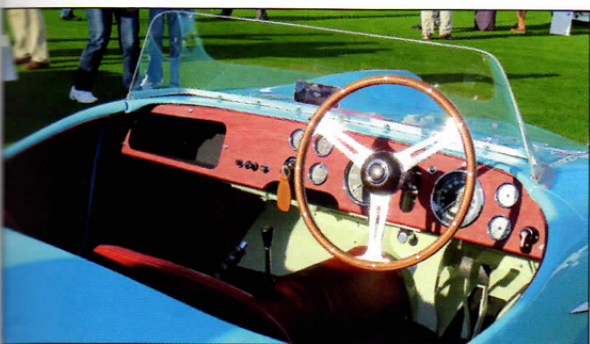

George Thornton és Daphne Arnott (bal szélén) figyeli az egyik Arnott építését

A restaurálási munka fél éven át zajlott

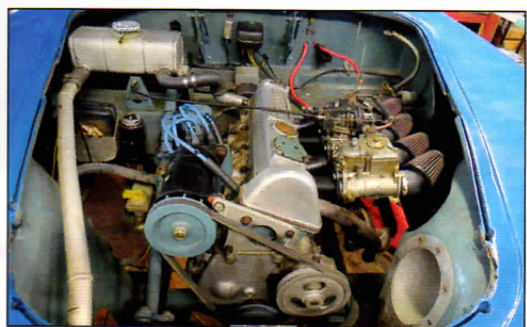
foglalkoznak

Az utastér meglehetősen egyszerű

A Concours előtti utolsó simítások

A motor restaurálás előtt

Az Arnott egyik ügyfelüknél „üldögélt”. Hosszas beszélgetést követően végül az a döntés született, hogy halálának megfelelő vevőt, akkor belevágnak az érdekes sportkocsi helyreállításába. Nagyjából egy évvel ezelőtt sikerült egy érdeklődő figyelmét felkelteni. Azután hat hónapig nem történt semmi. Majd hat hónapon át intenzív munka zajlott. „Főleg az utolsó két hónap volt nehéz. Végül négy órával a tréler érkezése előtt kerekekre állt az Arnott. Mentem vele egy kört az udvaron, majd vitték az autót az Amelia Concours d’Elegance szépségversenyre. Onnan telefonált a tulaj, hogy akkor

ő most kipróbálja új büszkeségét. Kértem, ne tegye, hiszen még mi se tudtuk megfelelően letesztelni. De nem tudtuk leállítani. Végül nem lett semmi baj, és az autó nagy sikert aratott a rendezvényen.”

Kíváncsi voltam, mennyire nehéz egy ilyen autót restaurálni. Az 1098 cm³-es Coventry Climax motor jól ismert, a csőalváz sem tartogatott különösebb meglepetéseket. A legtöbb alkatrész a BMC csoport valamelyik márkájából származott: MG TC váltó, Austin futómű. A karosszéria viszont műanyagból készült. Mivel az 1950-es években még nem volt üvegszál, ezért vásznat és más különböző anyagokat használtak kötőanyagként. Ezt kijavítani volt a legnehezebb.

Jason számára az Amelia Concours hétvégéjén kapott visszajelzések jelentették a legnagyobb dicsőretet: „Lehet, hogy nem nyertünk díjat, de mindenki ránk volt kíváncsi.”